

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. гр. Хасково, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Мария Анг. Ангелова

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Мария Анг. Ангелова Гражданско дело №
20215640101431 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.534, вр. чл.537 от ТЗ; от СТ. Г. ИВ. с ЕГН
***** от гр.*****; против В. СТ. ИВ. с ЕГН ***** от гр. *****.

Ищецът твърди, че съгласно издаден на 31.03.2016 г. запис на заповед с падеж 30.12.2016 г., ответникът се задължил да заплати на ищеца сумата от 11 700 лева, което задължение не било изплатено изцяло на падежа. Ответникът извършил частични плащания на дължимата сума в периода 26.04.2016 г. - 23.04.2019 г. в общ размер на 4 400 лв., но остатъкът от задължението, представляващ исковата сума от 7 300 лева, не била заплатена от него на ищеца до предявяване на иска. Сочи се, че записът на заповед бил прекрибиран /погасен по давност/ при изтекла на 30.12.2019 г. тригодишна давност от падежа по него, при което сумата по записа на заповед се дължала и можела да се търси с иск за менителнично неоснователно обогатяване, съгласно чл.534, вр. чл.537 от ТЗ, в тригодишен срок от изгубване на правата по записа на заповед, а именно от 30.12.2019 г. до 30.12.2022 г. С незаплащането на дължимата по записа на заповед сума на ищеца, ответникът се обогатил за негова сметка с тази сума, като за разлика от исковите по чл.55-59 от ЗЗД, в настоящия случай не подлежал на изследване въпросът за степента на обедняване и обогатяване и съотношението между тях и имало ли е размяна на имуществени блага от единия патримониум в другия. По отношение на предпоставките за предявяване на настоящия иск се сочат решения на ВКС като задължителна съдебна практика по въпроса, доколкото активната легитимация на ищеца по иска - приносител по прекрибиран и/или преюдициран запис на заповед, редовен от външна страна и съдържащ всички реквизити по чл.535 от ТЗ, по който нямало плащане, била установена. Ответникът бил пасивно легитимиран по иска, тъй като същият бил издателят на прекрибиран и/или преюдициран запис на заповед. По отношение на изписването в записа на заповед на дължимата сума се сочи решение № 173/ 25.01.2018 г. по т.д. №

937/2016 г., I т.о. на ВКС. В конкретния случай, издателят на процесния запис на заповед се бил задължил да заплати сума, която била изписана ръкописно с цифри, а именно „11 700 лв.“, а непосредствено след това било поставено тире и изписано ръкописно с думи словом „единадесет и седемстотин лева“. При този начин на изписване на дължимата сума следвало да се приеме, че: изписването с думи било направено като пояснение на сумата, посочена в цифри; че посочването на валутата на сумата - „лева“ (съкратено „лв.“) било единствено в края на изписването с думи, поради което нямало определяне словом на две суми, а на една; и че от математическа гледна точка не съществувало изписаното с думи число „единадесет и седемстотин лева“. Предвид това разпоредбата на чл.460 ал.2 от ТЗ не намирала приложение, тъй като нямало изписване на две суми по еднакъв начин. Същевременно, не били налице и предпоставките за прилагане на чл.460 ал.1 от ТЗ, доколкото изписването словом било на несъществуваща величина, като посочването □ не водело до нередовност на ефекта, тъй като сумата по менителничния ефект била определена с цифри - 11 700 лв. На основание чл.86 ал.1 от ЗЗД за забава на плащането, ответникът дължал и мораторна лихва, считано от предявяване на иска.

Предвид изложеното, ищецът иска, съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 7 300 лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; както и направените по делото разноски. Това си искане той поддържа в допълнително писмено становище по делото, чрез пълномощник – адвокат; като в открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът не депозира отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок, а в открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено следното:

Като единствено писмено доказателство по делото ищецът представи и се прие запис на заповед, издаден му от ответника на 31.03.2016 г. По силата му, ответникът се е задължил безусловно и без протест, да заплати на ищеца, като поемател, сумата от 11 700 лв. на падежа 30.12.2016 г., с място на плащането и на издаването на записа – гр. Хасково. Записът съдържа подпис на издателя и ръкописно изписване на трите му имена.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи по основателността на предявения иск:

Според чл.534 ал.1, вр. чл.537 от ТЗ; когато приносителят на запис на заповед изгуби исковите по него поради давност или неизвършване на необходимите действия за запазване на правата по него, той може да иска от издателя или платеца сумата, с която те са се обогатили в негова вреда. В случая се доказват законовите предпоставки за уважаването на настоящия специален иск за неоснователно обогатяване, които не се и оспорват от ответната страна. Между страните по делото е възникнало едно валидно менителнично правоотношение по повод процесния запис на заповед, съдържащ необходимите по закон - чл.535 от ТЗ седем реквизита, т.е. спазена е предвидената в закона форма, която е форма за действителност. Наименованието "запис на заповед" се съдържа в текста на документа на езика, на който е написан; налице е и изявление, което съставлява безусловно обещание да се плати процесната сума пари, конкретно посочена като абсолютен размер. Посочени са дата на издаване, както и място на издаване и място на плащане и конкретен падеж на вземането, който е настъпил. В съдържанието на документа е налице

посочване името на лицето, на което трябва да се плати - ищецът, записът е подписан от лицето, посочено за издател – ответникът. С твърдението на ищеца, че не е получил изцяло изпълнение за погасяване на вземането си по запис на заповед, а именно – на търсената сума от 7 300 лв., представляваща неизплатен остатък; тежестта за доказване на евентуално плащане от страна на ответника се възлага на последния, които и не направи възражения, че е платил. Ето защо, съдът приема, че процесният запис на заповед е валиден и е породили целените правни последици – породило се е задължението на ответника като издател и платец на записа, въз основа на който се претендира процесната сума от ищеца, като поемател, по отношение на ответника като платец, да му заплати тази сума пари. Същевременно, от падежа на вземането на 30.12.2016 г. до датата на предявяване на настоящия иск на 24.06.2021 г. е изтекла кратката погасителна 3-годишна давност за предявяване на исковете по запис на заповед срещу платеща, според чл.531 ал.1, вр. чл.537 от ТЗ. Ответникът нито оспори, нито ангажира доказателства против твърдението на ищеца, че той не разполага с друг менителничен иск. Що се отнася до обогатяването на ответника във вреда на ищеца, следва да се има предвид, че настоящият иск, макар да е иск за неоснователно обогатяване, той се различава съществено от исковете по чл.55-59 от ЗЗД, и за основателността му не трябва да се изследва въпросът, имало ли е размяна на имуществени блага от единия патримониум в другия, тъй като такава размяна няма, и този извод се налага от специфичността на менителничните правоотношения. Неоснователното обогатяване, по смисъла на чл.534 от ТЗ, произтича от самата невъзможност да се реализират правата по менителничния ефект, поради което се изключва необходимостта от доказването на други правопораждащи факти.

Предвид изложените съображения, искът се явява основателен и съдът следва да го уважи изцяло, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца търсената в настоящото производство сума от 7 300 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяването му 24.06.2021 г. до окончателното изплащане.

На основание чл.78 ал.1, вр. чл.80 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и деловодни разноски в общ размер от 992 лв., от които 292 лв. за държавна такса и 700 лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. СТ. ИВ. с ЕГН ***** от гр. Хасково, ул. *****; ДА ЗАПЛАТИ на СТ. Г. ИВ. с ЕГН ***** от гр. *****; сумата от **7 300 лева, с която ответникът се е обогатил във вреда на ищеца, въз основа на запис на заповед, издаден в гр. Хасково на 31.03.2016 г., с падеж на 30.12.2016 г.; ведно **със законната лихва** от датата на предявяването на иска 24.06.2021 г. до окончателното изплащане; както и направените по делото разноски от **992 лева**.**

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по посочената от ищеца банкова сметка: IBAN BG48UNCR70001523904223.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в 2-седмичен срок от връчването му на страните, като на ищеца - на ел.поща от л.23, като му се изиска незабавно потвърждение на получаването, а при липса на такова – делото да се докладва.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!!!

СЕКРЕТАР: /П.Н./